

Smůla

Zvláštní škola

Už pár let zkouším jinak žít - já počítám.
Všechno co měl bych v sobě mít - to zapomínám.
Těžko si můžu s klidem říct - v tom nelítám,
proč ve všem máchá pracky svý - ta kůže líná.

Když někdy prachy kolem jdou - proč nesesnou
a jiný do něj nešlápnu - mám botu hnědou.
Snad každou nemoc zákeřnou - mám za sebou.
A není vůbec náhodou - že se tu válí.

Smůla, proč do mě se jen dává?
smůla, mi prdel nakopává!
smůla, jak chce, tak se mnou mává!

Holky jak z hlídky pobřežní - když kolem jdou
já chytám barvu po třešních - a v plným zraní.
Každej mi nohy podráží - obě najednou,
zbejvá jen sedmý podlaží - jak vyžrát na ní.